

at begynde med, men så glæder man sig over dem, fordi de faktisk vokser op og bliver temmelig kønne.

Dér vil jeg gerne sige til hr. John Vinther og andre, der har været inde på det emne: Jeg kan godt forstå, at man synes, at vi skal fortsætte med privat byfornyelseslov, og det kunne da også lige mangle andet, hvis jeg må have lov til at sige det.

Så peger man selvfølgelig altid på de barrierer, der er – undskyld, jeg siger det – fra udlejernes side. Og det gør heller ikke noget. For det er vel det, man skal. Jeg skal så pege på nogle af de ting, der er fra lejernes side.

Det, lejerne har brug for, er selvfølgelig en sikkerhed for, at det aftalegrundlag, man laver, også er det rigtige.

Det vil sige, at det er et spørgsmål, om det er en partsrådgivning. Det er et spørgsmål om den støtte, man får i de ting, der skal forhandles om, og selvfølgelig også den sikkerhed, man har, for at man får en husleje, som man kan betale, når man er færdig – at man er med til at bestemme det. Det er vigtigt. Og det tror jeg også der er respekt for i begge de organisationer, som arbejder inden for dette felt.

Men det afgørende for mig er, at her har man lejere og udlejere sammen, hvor den ene, lejeren, får en bedre lejlighed, og udlejeren får en bedre vedligeholdt ejendom.

Derfor har det selvfølgelig også undret mig, at det ikke er kommet så meget i gang inden for det private, men det tror jeg mere skyldes nogle barrierer, man skal komme over. Her kan der godt være brug for en opmand en gang imellem, og dér tror jeg – og det vil jeg gerne lige sige – at når de to organisationer kommer sammen og de bliver enige om, at det kunne være en god idé at fortsætte, så vil vi selvfølgelig også arbejde på den linje og prøve på at skabe nogle tilfredsstillende resultater.

Men jeg kan lige så godt sige med det samme, for at der ingen tvivl skal være om det: Jeg vil have mere byøkologi ind i det.

Det fører så tilbage til det, som både SF, Enhedslisten og også Det Radikale Venstre og andre var inde på, at det er væsentligt. Ja, det er væsentligt for ministeren. Det er der ingen diskussion om, men det er altså ikke for ministerens skyld, at man skal gøre det.

Man kunne jo prøve på, når man fik tid engang – det gør vi andre ikke i weekenden, for vi har 1. maj på mandag – at læse det afsnit fra World Watch Institute 1995 om boliger, og hvad

det betyder ressourcemæssigt, driftsmæssigt osv. Så får man en klar fornemmelse af, at det her ikke bare er noget, som er en modetrend. Det er et afgørende aspekt i det fremtidige boligbyggeri for at gøre det mere bæredygtigt.

Derfor kan jeg kun glæde mig over, at så mange bidrager til det, enten de kommer fra boligselskaberne, eller de kommer fra den private ejerssektor, eller de kommer fra andelsboligsektoren. Der er en klar tilkendegivelse, og for øvrigt også, når jeg må sige det, fra hele byggebranchen, enten det er Håndværksrådet, entreprenørerne, Byggeriets Firkant eller for den sags skyld fagbevægelsen. De er med i den idé, at det er her, der skal lægges nogle ting, og da må jeg så sige, at nu er vi jo kommet godt i gang med nogle af tingene, og det er jo glædeligt at konstatere, at vores »projekt renovering« er i gang, og dér har vi allerede givet tilskud til Solgården i Kolding, til efteruddannelse i renoveringssektoren, til vådrumsudvikling, til tagboliger i Danmark og Tyskland, til demonstrationsprojekter osv., og hvis man læser World Watch Institute, vil man se på side 100 nederst, at flere projekter fra de senere år viser de miljømæssige og økonomiske fordele ved modernisering frem for nedrivning og genopbygning.

KBI, Kooperativ Byggeindustri, en stor non-profit boligforening i Danmark, opgraderede nogle gamle byggeforeningshuse ved at tilføje en ekstra etage øverst. Dette gav 33 pct. mere boligareal, men krævede meget færre materialer end nybyggeri og til kun to tredjedele af udgifterne.

Jamen, det er da dejligt, at vi har sådanne virksomheder. Og tænk, så er de oven i købet kooperative! Jeg synes, vi skulle sige noget positivt om det kooperative i dag, når vi nu er samlet, også om boligpolitikken.

Det fører mig så frem igen til L 51. Nu har vi været igennem den diskussion. Jeg skal ikke gentage den. Men jeg kan dog ikke lade være med at sige, at bliver det ikke lidt stereotyp, når man hele tiden siger: Jamen der kommer nok flere skandaler? Jeg husker den debat, vi havde. Det gør der da forhåbentlig ikke, men jeg vil ikke afvise, at der kunne komme det. Og ikke mindst, når hr. Kim Behnke, der desværre ikke er til stede, fremdrager det ene eksempel efter det andet efter at have læst Jyllands-Posten om søndagen. Jeg vil gerne sige: Jyllands-Posten er en meget dejlig avis. Jeg læser den hver søndag med stor glæde. Det giver krydderi og appetit til min morgenmad. Men jeg må også have lov til